

Shoqëria nuk është fjalë e thatë, e cila thuhet pa pasur një fond dashurie dhe vetëmohimi. Për këtë shkak është thënë “shoku i mirë në kohë të vështirë”. I Dërguari i Allahut, Muhamedi, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, na i ka sqaruar themelet kryesore mbi të cilat ndërtohet shoqëria. Ai ka thënë: “*Shoku më i mirë tek Allahu është ai që është më i mirë për shokun e vet dhe fqinji më i mirë tek Allahu është ai që është më i mirë për fqinjin e vet.*”^[1]

I Dërguari i Allahut gjithashtu ka thënë: “*Kur dy persona duhen për hir të Allahut, atëherë më i dashuri prej tyre tek Allahu është ai që e do më shumë shokun e vet.*”^[2]

Ndërsa, në një hadith tjetër ka thënë: “*Nuk beson (me besim të plotë) askush prej jush derisa ta dojë për vëllanë e vet atë që e do për vete.*”^[3]

I Dërguari i Allahut, Muhamedi, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, po ashtu na ka lajmëruar se njeriu do të hyjë në xhenet për shkak të dashurisë që ka për njerëzit e devotshëm. Njëherë, një njeri erdhi te Pejgamberi, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, dhe e pyeti atë: “*Kur është Kiameti?*” Pejgamberi i tha: “*Çfarë ke përgatitur për të?*” “*Asgjë, veçse e dua Allahun dhe të Dërguarin e Tij.*” – ia ktheu njeriu. Atëherë, i Dërguari i Allahut tha: “*Ti do të jesh me atë që e do.*” Ndërsa, Enesi, Allahu qoftë i kënaqur me të, thoshte: Asgjë nuk na ka gëzuar më shumë sesa fjala e të Dërguari të Allahut, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të: “*Ti do të jesh me atë që e do.*”^[4]

I Dërguari i Allahut, po ashtu na ka nxitur që ta zgjedhim shokun, duke thënë: “*Mos u shoqëro, përveçse me besimtar dhe të mos e hajë ushqimin tënd, veçse i devotshmi!*”^[5]

Gjithashtu, ka thënë: “*Njeriu është në fenë e shokut të vet, andaj le të shikojë çdonjëri nga ju se kë po e bën shok!*”^[6]

Burimi: Libri "Muhammedun resulullah" – Ahmed El-Mezijd

Përktheu: Jusuf Kastrati

---

[1] Tirmidhiu (1867) dhe Ahmedi (6278).

[2] Ibnu Hibbani (566).

[3] Buhariu (12) dhe Muslimi (64).

[4] Buhariu (3412) dhe Muslimi (4775).

[5] Tirmidhiu (2318) dhe Ebu Davudi (4192).

[6] Ahmedi (8065).